

get under 60 Rd. om Aaret — det er Gjennemsnittet hos os — og Halvdelen deraf er altsaa 30 Rd. pr. Individ. Heraf vil det saaledes fremgaa, at en Indtægt for Amtsfattiggassen af 1,000 Rd. vil være i Stand til at forsyge 33 Individer, hvilket, saavidt mig bekendt, er et større Antal, end der let vil findes; men selv om disse Beregninger ikke skulde staa til, saa tror jeg dog, at den høitærede Minister maatte kunne berolige sig med det af ham selv Fremførte, nemlig, at ligesom Amtsfattiggasserne hidtil tilbels have faaet Understøttelse fra Amtsrepartitionsfondene, naar de trængte dertil, saaledes ville de ogsaa for Fremtiden kunne faae saadanne Tilskud. Det forekommer mig at være givet, at naar Amtsraadene tidligere have været berettigede til af Statskassen at yde Tilskud til Amtsfattiggasserne, saa vil Forholdet paa ingen Maade forandres ved det her foreliggende Lovforslag; det maa da vedblive at være akkurat lige saa lovligt som det hidtil har været, og det forekommer mig derfor, at der ad denne ganske simple Vej vil være tiltrækkelig Leilighed til at raade Bod paa enkelte Amtsfattiggassers slette økonomiske Forfatning. Jeg erkjender nemlig, at der efter de foreliggende Dplysninger er enkelte Amtsfattiggasser, som baade med Hensyn til Kapitalformue og med Hensyn til den aarlige Indtægt staa i et besynderligt Misforhold til de øvrige.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 1de Kreds (Søsen) har meddelt mig, at han tager sit Underendningsforslag til Indenrigsministerens Ændringsforslag under Nr. 9 tilbage. Jeg skal spørge, om Nogen optager. (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det saaledes bortfaldet.

Indenrigsministeren: Jeg kan dog ikke se rettere, end at det, at udrede 6 Maaneders Sygepleie maa være en Del kostbarere, end at udrede 6 Ugers Sygepleie. Det er mig ikke muligt at se Andet, end at det dog kan være et stort Spørgsmaal, om man ikke ved at fastholde de 6 Maaneders, i Forbindelse med hvad man for Øvrigt har lagt paa Opholdskommunen i dette Lovforslag, kan komme til at trykke denne mere end tilbørligt, og da 6 Uger er det allerede Bestaaende, er det for mig meget tvivlsomt, om man, naar man afviser ethvert som helst Fællesstab, selv i Udgifter, der paa ingen Maade kunne siges at være særlige enten for Landdistrikter eller for Kjøbstæder, saa skal lægge en større Byrde paa disse Kjøbstadkommuner, end de allerede have. Min ærede Ven fra 9de Kreds (Strup) maa ikke tage mig det fortrydeligt op, at jeg siger, at det forekommer mig, at han er noget vel ivrig, naar Spørgsmaalet bliver om Fællesstab imellem Kjøbstad og Land. Jeg vil sige, at medens man her i dette Lovforslag ganske overordentlig har lettet Byrden for enhver Landkommune, saa har man

derimod ikke taget i Betænkning at læsse Afskilligt over paa Kjøbstadkommunerne, og sige: Vær saa god, sørg I selv for, hvorledes I komme ud deraf. Naar det ærede Medlem har sagt, at Kjøbstæderne skulde være som een Familie, og at den ene Kjøbstad skulde paafalde sin nærmeste Slægting, saa siger jeg: Nei, det forekommer mig at ligge meget nærmere at paafalde den Slægting, der i Virkeligheden er nærmest; Landdistriktet er ligesaa godt Kjøbstadens Slægting, som den langt fraliggende Kjøbstad. Det er ikke noget absolut kommunalt Anliggende, som der her er Spørgsmaal om; det er et Statsanliggende, som man af Hensigtsmæssighedsgrunde lægger hen til Kommunen, og hvor disse Hensigtsmæssighedsgrunde ikke kræve det, der gjør man bedst i at holde det Kommunale udenfor. Hensigtsmæssighedsgrunde forekomme mig at forlange, at man ikke lader Fattigudgifterne umiddelbart udredes af Statskassen, men lader dem gaa gjennem de større Distrikter; thi derved opnaas Denstignen, nemlig at berøve det Tilfældige, som nødvendigvis kommer frem ved de smaa Kommuner, dets Indflydelse, og det har væsentligt været Grunden for mig til at foreslaa, at den Slags Udgifter, som ikke gribe ind i Kommunernes Organisation, skulde udredes af større Distrikter, end der er foreslaaet i Lovforslaget. Jeg haaber altsaa, at det ærede Medlem vil erkende, at denne Tanke fører hen til Forslaget under Nr. 23, naar Flertallet fastholder sin Vægring ved paa anden Maade, og navnlig ved at trække dem ind i større Fordelingskredse, at lette disse Kommuner deres Byrde. — Det forekommer mig, at det ærede Medlems Betragtning over Amtsfattiggasserne ikke paa nogen Maade kan siges at holde Stik. Der er jo nemlig her ikke Tale om noget Fællesstab imellem Amtsfattiggasserne, og man kan altsaa ikke her nøies med Gjennemsnitsallene; man kan ikke sige: fordi der er enkelte Amtsfattiggasser, der have godt Raad til at bære deres Udgifter, skulde ogsaa de andre, som ikke have Raad dertil, kunne gjøre det. Efter de Dplysninger, der foreligge, skal jeg nævne for det ærede Thing, at der er en Amtsfattiggasse, der har en Formue paa 142,000 Rd., samtidig med at der er en anden Amtsfattiggasse, som kun har en Formue paa 2000 Rd. Af disse to Amtsfattiggasser har den ene en ordinar Indtægt af 1,555 Rd. aarlig, og den anden af 211 Rd. Medens der altsaa ikke kan være den fjerneste Tvivl om, at Fattiggassen med den store aarlige Indtægt og den store Formue uden Bænelighed kan bære sin Byrde, forekommer det mig akkurat ligesaa klart, at den anden, som har en Formue paa 2,000 Rd. og en aarlig Indtægt af 211 Rd., ikke kan det, og det er for dette Tilfælde at jeg ønsker, at der gives en legal Anvisning paa, at i saa Tilfælde kan Amtsfattiggassen faae Hjælp af Amtsrepartitionsfonden. Forstjellen imellem det ærede Medlems Anskuelse